

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności odmowy Komisji Europejskiej przyznania całkowitego lub częściowego dostępu do jej opinii i uwag wydanych w odpowiedzi na zgłoszenie 2011/673/f odnoszące się do treści i warunków składania rocznych oświadczeń o substancjach nanocząsteczkowych złożone przez Republikę Francuską na podstawie dyrektywy 98/34/WE ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji Europejskiej, na podstawie art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą, a także kosztami poniesionymi przez potencjalnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie oraz braku uzasadnienia przy stosowaniu art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾ i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 ⁽³⁾ ze względu na to, że:

— procedura przewidziana w dyrektywie 98/34/WE nie jest objęta ustanowionym w art. 4 ust. 2 tiret trzecie wyjątkiem od ogólnej zasady ujawniania w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001;

— Komisja niewłaściwie zastosowała art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 twierdząc, że ujawnienie żądanych dokumentów stanowiłoby konkretne i rzeczywiste zagrożenie dla interesu Komisji w ramach procedury przewidzianej w dyrektywie 98/34/WE.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, oczywistego błędu w ocenie i braku uzasadnienia przy zastosowaniu kryterium nadrzędnego interesu publicznego zgodnie z wymogami art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, ze względu na to, że:

— W tym przypadku art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 wzmacnia nadrzędny interes publiczny. Zaskarżona decyzja nie uwzględnia nadrzędnego interesu publicznego przy ujawnianiu żadanego dokumentu i została wydana z naruszeniem prawa, zawiera oczywisty błąd w ocenie oraz nie została wystarczająco uzasadniona przy stosowaniu dwóch ww. przepisów.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa, oczywistego błędu w ocenie i braku uzasadnienia przy stosowaniu art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ze względu na to, że:

— zaskarżona decyzja pozbawiona jest jakiegokolwiek uzasadnienia i zawiera oczywisty błąd w ocenie polegający na nieprzyznaniu częściowego dostępu na podstawie art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204, s. 37)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2012 r. — Intrasoft International przeciwko Komisji

(Sprawa T-403/12)

(2012/C 343/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intrasoft International SA (Luxemburg, Luxemburg) (przedstawiciel: S. Papuas, prawnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji delegacji Unii Europejskiej w Republice Serbii z dnia 10 sierpnia 2012 r. (nr: RH(2012)3471) oraz dorozumianego oddalenia skargi na wskazaną decyzję wniesionej przez skarżącą w dniu 10 sierpnia 2012 r. tak, aby skarżąca została dopuszczona do udziału w dalszych etapach przetargu;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia specyfikacji oraz zasady dobrej administracji. W szczególności skarżąca podnosi, że dodatkowe informacje i wyjaśnienia przekazane przez instytucję zamawiającą wszystkim oferentom biorącym udział w procedurze przetargowej stanowią uzupełnienie specyfikacji, są częścią ram prawnych rządzących omawianą procedurą i w związku z tym są wiążące dla wszystkich stron włącznie z instytucją zamawiającą. W niniejszej sprawie owa specyfikacja została naruszona przez stronę pozwaną.

2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 94 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾, poprzez:

- wykluczenie skarżącej z procedury przetargowej ze względu na konflikt interesów bez udzielenia jej możliwości wykazania, że nie miało to miejsca i przedstawienia w tym zakresie dowodów.
- brak dokonania oceny, czy poprzedni udział skarżącej w innym przetargu mógł mieć wpływ na omawiany przetarg i brak przedstawienia dowodów w tym zakresie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2012 r. — Toshiba Corporation przeciwko Komisji

(Sprawa T-404/12)

(2012/C 343/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Toshiba Corporation (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: J. MacLennan, Solicitor, adwokaci A. Schulz i S Sakelariou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywny, w zakresie w jakim Sąd uzna za stosowne; oraz, w każdym razie
- zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów poniesionych w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję zasady dobrej administracji i zasady proporcjonalności poprzez przedwczesne wydanie decyzji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*, zanim Trybunał Sprawiedliwości wydał wyrok w sprawie C-498/11 P Toshiba Corporation przeciwko Komisji Europejskiej.

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo do obrony Toshiba, nie publikując pisma w sprawie przedstawienia zarzutów przed wydaniem decyzji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*; oraz nie zajmując się w piśmie przedstawiającym okoliczności faktyczne istotnym elementem obliczania grzywny nałożonej w drodze rzeczowej decyzji.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję zasady równego traktowania poprzez odmienne potraktowanie skarżącej niż europejskich producentów rozdzielnic z izolacją gazową, opierając grzywnę nałożoną na skarżącą na kwocie wyjściowej dla TM T&D zamiast na obrotach skarżącej;

4) Zarzut czwarty dotyczący nieprzedstawienia przez Komisję wystarczającego uzasadnienia przy określaniu kwoty wyjściowej TM T&D.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Komisję zasady równego traktowania poprzez brak rozróżnienia pod względem stopnia winy Toshiba w porównaniu do europejskich producentów rozdzielnic z izolacją gazową.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2012 r. — Mitsubishi Electric przeciwko Komisji

(Sprawa T-409/12)

(2012/C 343/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mitsubishi Electric Corp. (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: R. Denton, J. Vyavaharkar i R. Browne, Solicitors oraz adwokat K. Haegeman)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. C(2012) 4381 wersja ostateczna zmieniającej decyzję z dnia 24 stycznia 2007 r. C(2006) 6762 wersja ostateczna dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) oraz art. 53 Porozumienia EOG (sprawa COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*), w zakresie w jakim dotyczy ona skarżącej; lub tytułem żądania ewentualnego,

— znaczne obniżenie nałożonej na skarżącą grzywny; oraz

— obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami strony skarżącej poniesionymi w związku z niniejszym postępowaniem.